

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 127:

Forslag til lov om ophævelse af lov om erstatning for skader ved LSD-behandling og om ændring af ligningsloven.

Af sundhedsministeren (Ester Larsen).
(Fremsat 27/11 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Lone Møller (S):

Socialministeriet nedsatte i 1986 et LSD-erstatningsnævn, som skulle afgøre spørgsmål vedrørende tilkendelse af ydelser efter loven. Ansøgningsfristen for ydelser udløb i juni 1988, og samtlige sager, som har været indbragt for nævnet, er behandlet. Derfor lader det til, at det vil være fornuftigt at nedlægge nævnet.

Dog er det omtalt i forslaget, at Folketingets ombudsmand har tilkendegivet, at nævnets virksomhed ikke kan anses for at være afsluttet for så vidt angår ansøgninger om forhøjelse af erstatning efter lovens §§ 2 og 3. Socialdemokratiet har derfor et par spørgsmål, som vi gerne vil have nærmere belyst i et kommende udvalgsarbejde.

Karen Højte Jensen (KF):

Den konservative gruppe kan tilslutte sig lovforslaget.

Jørgen Winther (V):

Det bliver relativt kort: Venstre kan også tilslutte sig forslaget.

Birgitte Husmark (SF):

Som en af initiativtagerne syntes vi i SF, at vi måtte gå lidt nærmere ind i dette forslag. Vi synes, at det umiddelbart lyder meget tilforfældeligt, at LSD-erstatningsnævnet nu har udført sin opgave, og at man derfor kan nedlægge nævnet, men der er alligevel nogle spørgsmål i den forbindelse, som vi meget gerne vil have belyst, før vi kan sige, at det er det rigtige at gøre på nuværende tidspunkt.

Man skriver i lovforslagets bemærkninger, at man har fået en enstemmig tilkendegivelse fra nævnet om, at det skulle være en god idé at nedlægge det. Nævnet består af tre personer – og det er jo endda et spørgsmål, om alle tre personer har været til stede ved det møde, som man citerer i bemærkningerne – så den omtalte enstemmighed indbefatter altså ikke vældig mange personer.

Jeg vil godt bede ministeren bekræfte, at hvis man ophæver LSD-erstatningsloven nu, så vil man også afskære eventuelle senere ansøgninger med hensyn til hævelse af erstatningsbeløbet. Indtil nu har det jo været muligt at hæve erstatningsbeløbet, hvis man kunne dokumentere, at man havde fået yderligere skader i sin mulighed for den personlige livsførelse, man ellers ville have haft.

Hvis det er rigtigt, at man kan videreføre bestemmelsen med hensyn til, at man kan få forhøjet erstatningsbeløbet, vil det i hvert fald medføre, at paragraffen om skattefritagelse skal bestå i lovforslaget og ikke slettes. Der er altså forskellige ting at kigge på.

Endelig mener vi ikke, at det, der står i bemærkningerne til § 3 om, at der kun kan ydes erstatning indtil den 1. januar 1997, er rimeligt. Det er heller ikke rimeligt, at man i bemærkningerne skriver, at der ydes erstatning til helbredende behandling. Netop i forhold til personer, der har fået LSD-skader, kan der meget vel være tale om mennesker, der har brug for lindrende og stabiliserende behandling, men ikke nødvendigvis helbredende behandling. Det er desværre i nogle tilfælde slet ikke muligt.

Endelig må ministeren meget gerne oplyse, om lovforslaget har været til høring i de forskellige brugerkrede, f.eks. i Samvirkende Invalideorganisationer og Landsforeningen Sind, og om det har været til høring i faglige krede, der kunne have et kendskab til det aktuelle behov for loven.